

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo tridsaťtri

Jeff Pippenger

2026-01-21

Číslo tridsaťtri

Pri nedeľnom zákone sa sto štyridsaťštyritisíc prorocky stretáva s robotníkmi jedenástej hodiny. Sto štyridsaťštyritisíc je už zapečatených a potom vyzývajú veľký zástup, aby vyšiel z Babylona a postavil sa s nimi za sobotu siedmeho dňa. Súd nad domom Božím sa pri nedeľnom zákone končí a súd sa potom presúva na pohanov, na veľký zástup — na iné Božie stádo. Zjavenie siedma kapitola označuje obe skupiny a v piatej pečati sa mučeníci z temného stredoveku pýtajú: „Dokedy?“ kým Boh nevykoná súd nad pápežskou mocou za ich mučenie. Je im povedané, aby odpočívali vo svojich hrobách, kým sa nedoplní druhá skupina mučeníkov pápežského prenasledovania, a sú im dané biele rúcha. Veľký zástup v siedmej kapitole Zjavenia má oblečené biele rúcha, lebo predstavuje druhú skupinu pápežských mučeníkov v čoskoro prichádzajúcej kríze nedeľného zákona. Zjavenie siedma kapitola a piata pečať sa zaoberajú týmito dvoma skupinami, tak ako aj zbory Smyrna a Filadelfia. Smyrna predstavuje mučeníkov záverečného pápežského krviprelievania a Filadelfia sto štyridsaťštyritisíc.

Peter je o tretej hodine v Cézarej Filipovej a po „šiestich dňoch“, nie po šiestich hodinách, by bol na okraji nedeľného zákona, čo je deviata hodina.

A po šiestich dňoch vzal Ježiš Petra, Jakuba a Jána, jeho brata, a vyviedol ich osobitne na vysoký vrch. A premenil sa pred nimi: jeho tvár sa zaskvela ako slnko a jeho rúcho zbelelo ako svetlo. A hľa, ukázali sa im Mojžiš a Eliáš a zhovárali sa s ním. Matúš 17:1–3.

Pri nedeľnom zákone sa stoštyridsaťštyritisíc prorocky stretáva s veľkým zástupom. Eliáš predstavuje stoštyridsaťštyritisíc, ktorí neokúsia smrti, a Mojžiš predstavuje tých, ktorí zomierajú v Pánovi. Stoja s Kristom pri nedeľnom zákone, kde Kristus pomazáva svoje kráľovstvo slávy, tak ako na kríži ustanovil svoje kráľovstvo milosti. Ak sa ešte stále zaoberáte logikou, ktorú predkladáme v súvislosti so šesťhodinovým obdobím od tretej do deviatej hodiny, potom je potrebné vidieť niečo, čo je veľmi osobitnou ilustráciou.

Tretia hodina Cézarey Filipovej je alfou omegy deviatej hodiny Cézarey Prímorskej. Poukazujem na to, že nie o šesť hodín, ale o šesť dní neskôr je Peter na Vrchu premenenia, čo takisto znázorňuje dejiny, ktoré vrcholia pri nedeľnom zákone, ktorý je deviatou hodinou. Obdobie šiestich dní sa zhoduje s obdobím šiestich hodín, avšak len ako fraktál Cézarey k Cézarej. Čo je veľmi osobitné, je to, že tento jav, pri ktorom sa fraktál dejín nachádza v dejinách obdobia šiestich hodín, je presne to, čo sa deje, keď uvažujete o letničnom období. Šesť hodín od Kristovej smrti až po Letnice je fraktálom obdobia od kríža až po rok 34 po Kr., keď sa posvätný týždeň skončil a evanjelium prešlo k pohanom.

„Teraz však pýcha a závisť zatvorili dvere pred svetlom. Keby sa správam, ktoré priniesli pastieri a mudrci, verilo, postavilo by to kňazov a rabínov do nanajvýš nezávideniahodného postavenia, keďže by to vyvrátilo ich nárok, že sú vykladačmi Božej pravdy. Títo učené učители sa nechceli znížiť k tomu, aby sa dali poučiť od tých, ktorých nazývali pohanmi. Nemohlo byť, hovorili, že by ich Boh obišiel a dorozumieval sa s nevedomými pastiermi alebo neobrezanými pohanmi. Rozhodli sa prejaviť svoje pohrdanie správami, ktoré vzrušovali kráľa Herodesa i celý Jeruzalem. Nechceli ísť ani do Betlehema, aby sa presvedčili, či je to tak. A viedli ľud k tomu, aby záujem o Ježiša pokladal za fanatické vzrušenie. Tu sa začalo odmietanie Krista zo strany kňazov a rabínov. Od tejto chvíle ich pýcha a zatvrdilosť prerástli do ustálenej nenávisti voči Spasiteľovi. Zatiaľ čo Boh otváral dvere pohanom, židovskí vodcovia zatvárali dvere sami pred sebou.“ The Desire of Ages, 62.

Uprostred posvätného týždňa bol Kristus ukrižovaný. O tri a pol roka neskôr bol Štefan ukameňovaný a Kornélius povolal Petra. O tri a pol roka po kríži sa skúšobný čas pre staroveký Izrael úplne skončil. Štefan potom vzhliadol do neba a videl Krista stáť, čo je symbolom ukončenia skúšobného času v Danielovi dvanástej kapitole, prvom verši. Dvere sa pre staroveký Izrael zavreli a otvorili sa pre pohanov.

V období od Kristovej smrti o deviatej hodine až po Štefanovu smrť a Petrovo povolanie o deviatej hodine sú Kornélius a Štefan dvoma svedkami, že tisícvestošesťdesiat prorockých dní sa naplnilo. Od deviatej hodiny smrti po deviatu hodinu smrti uplynulo 1 260 prorockých dní. Deviatu hodinu smrti až po deviatu hodinu Letníc označuje fraktál 1 260 dní v časovom rozpätí päťdesiatich dvoch dní.

Fraktálom, ktorým bolo letničné obdobie, sa nachádza na začiatku tých 1 260 dní a na konci týchto dní je Peter prorocky umiestnený v Cézarei tak pri tretej, ako aj pri deviatej hodine. Obe Cézarey predstavujú alfu a omegu prorockého šesťhodinového obdobia. V rámci prorockého šesťhodinového obdobia oboch Cézareí putuje Peter šesť dní a prichádza na vrch Premenenia. Tento vrch predstavuje spečatenie, ktoré vrcholí pri nedeľnom zákone, kde je víťazná cirkev vyzdvihnutá nad všetky vrchy. Týchto šesť dní predstavuje šesťhodinové obdobie od Cézarey po Cézareu a sú fraktálom v rámci tohto obdobia, tak ako letničné obdobie bolo fraktálom na začiatku toho istého posvätného obdobia.

Počiatkový fraktál bol naplnením jarných sviatkov spojených s obdobím Letníc. Záverečný fraktál od Cézarey Filipovej po Vrch premenenia je takisto prorocky spätý so svätým týždňom. Na Vrchu prehovoril Otec, ako to urobil pri Kristovom krste a ako to mal urobiť tesne pred krížom. Otec prehovoril počuteľne trikrát od začiatku svätého týždňa až po kríž. Raz pri krste, potom na Vrchu premenenia a potom prehovoril v tieni blížiaceho sa kríža.

Kríž je omegou 1 260 dní, ktoré sa začali pri Jeho krste. Krst a kríž sú osobitnými medzníkmi svätého týždňa z Daniel 9, a tak označujú vrch Premenenia ako súčasť svätého týždňa. Ak prvý a posledný medzník naplňajú proroctvo svätého týždňa, potom aj prostredný medzník to musí z prorockej nevyhnutnosti robiť rovnako.

Krst je prvý anjel; Vrch premenenia je druhý a kríž je tretí. Na vrchu Boh označil Mojžiša a Eliáša za znamenia cesty cirkvi ostatku. Toto uplatnenie je spojené trojitým symbolom Petra, Jakuba a Jána. Ježiš vzal Petra, Jakuba a Jána so sebou trikrát. Prvý raz to bolo pri vzkriesení Jairovej dcéry, druhý raz pri Premenení a tretí raz v Getsemane. Prvý raz Peter, Jakub a Ján boli svedkami vzkriesenia dvanásťročnej panny.

A stalo sa, že keď sa Ježiš vrátil, zástup ho s radosťou prijal, lebo všetci ho očakávali. A hľa, prišiel muž menom Jairus, ktorý bol predstaveným synagógy; padol Ježišovi k nohám a prosil ho, aby vošiel do jeho domu, pretože mal jedinu dcéru, asi dvanásťročnú, a tá umierala. Ale keď šiel, zástupy sa na neho tlačili. Lukáš 8:40–42.

Meno Jairus znamená „osvietiteľ“ a „byť žiarivý a slávny“. Z troch prípadov, keď boli Peter, Jakub a Ján výlučne hosťami Krista, toto bolo po prvý raz a Jairus predstavuje prvého anjela, ktorý osvecuje zem svojou slávou. Dvanásťročná panna predstavuje panny, ktoré majú byť vzkriesené ako stoštyridsaťštyritisíc. Kristus prišiel do domu panenskej dcéry po svojom stretnutí so ženou, ktorá mala krvotok dvanásť rokov.

A žena, ktorá dvanásť rokov trpela krvotokom a na lekárov vynaložila celý svoj majetok, no ani jeden ju nemohol uzdraviť, pristúpila zozadu, dotkla sa obruby jeho rúcha; a hneď sa jej krvotok zastavil. Lukáš 8:43, 44.

Je označená dvanásťročná panna a potom je v nasledujúcom verši označená žena, ktorá má krvotok už dvanásť rokov. Tá žena mala krvotok po celý život tej panny. Ježiš sa chystal prejsť okolo ženy s krvotokom, aby sa dostal k panenskej dcére. Žena predstavuje posolstvo prvého anjela, ako je znázornené posolstvom Laodicei. Kristus sa chystal vzkriesiť a pozdvihnúť pannu k životu a chorá žena, laodicejská žena, mala ešte krátku príležitosť dotknúť sa Božstva. Dieťa predstavuje poslednú generáciu a Ježiš prechádza popri chorej žene, Laodicei, aby pozdvihol pannu posledných dní. Keď je panna vzkriesená, žena už bola buď uzdravená, alebo ju obišiel.

Charakteristickým znakom prvého anjela je bázeň a jestvujú dva druhy bázne.

Kým ešte hovoril, prišiel ktosi z domu predstaveného synagógy a povedal mu: Tvoja dcéra zomrela; neunúvaj už Majstra. Keď to však Ježiš počul, odpovedal mu slovami: Neboj sa; len ver, a bude uzdravená. Lukáš 8:49, 50.

Potom Peter, Jakub a Ján vstupujú do miestnosti, kde vzkriesenie, symbolizované Kristovým krstom, predstavovalo zmocnenie prvého a tretieho anjela. Vrch premenenia je druhým prípadom, keď sú Peter, Jakub a Ján svedkami. Vrch premenenia je druhým anjelom, a keď Kristus vzal tých istých učeníkov do Getsemane, predstavovalo to tretieho anjela. V druhom kroku, pri Vrchu premenenia, dochádza k „zdvojeniu“, lebo waymark Vrchu je prostredkom troch prípadov, keď prehovoril Otec. Prvý bol pri Jeho krste, čo sa zhoduje so vzkriesením dvanásťročnej panny, druhým bol Vrch a tretím bolo tesne pred krížom. Tri prípady, keď prehovoril Otec, a tri prípady, keď traja učeníci odišli sami s Ježišom, sú navzájom spojené tým, že druhým waymarkom v ktoromkoľvek z týchto radov je Vrch premenenia.

A keď vošiel do domu, nedovolil nikomu vojsť, iba Petrovi a Jakubovi a Jánovi a otcovi i matke dievčaťa. A všetci plakali a nariekali nad ňou; ale on povedal: Neplačte; nezomrela, ale spí. A vysmievali sa mu, vediac, že zomrela. On však všetkých vyhnal, chytil ju za ruku a zvolal: Dievča, vstaň. A jej duch sa navrátil a hneď vstala; a prikázal, aby jej dali jesť. A jej rodičia žasli; no prikázal im, aby nikomu nepovedali, čo sa stalo. Lukáš 8:51–56.

Peter, Jakub a Ján sú svedkami prvého anjela pri vzkriesení panny, ktorá spala, ako spal Lazár. Keď sa prebudila, ihneď vstala a dostala pokrm. Keď sú Eliáš a Mojžiš vzkriesení v jedenástej kapitole Zjavenia, ihneď vstanú, a potom je vyliaty Duch Svätý bez miery, čo predstavuje pokrm panny. Vrch premenenia bol šesť dní po Cézarei Filipovej, s výnimkou Lukášovho podania udalostí.

Asi o osem dní po týchto slovách vzal Petra, Jána a Jakuba a vyšiel na vrch modliť sa. A kým sa modlil, vzhľad jeho tváre sa premenil a jeho rúcho bolo biele a žiarivé. A hľa, rozprávali sa s ním dvaja mužovia, ktorí boli Mojžiš a Eliáš. Lukáš 9:28–30.

Matúš aj Marek jednoznačne hovoria „po šiestich dňoch“ a Lukáš hovorí „asi“ o ôsmich dňoch. Biblickí autori používali dva spôsoby počítania času; jeden sa nazýval inkluzívny a druhý exkluzívny. Na prvý pohľad by sa to mohlo javiť ako rozpor, no skutočnosť, že Lukáš povedal „asi“, ukazuje, že hovoril v inkluzívnom zmysle, a keď Matúš a Marek hovoria „po šiestich dňoch“, dávajú tým najavo, že počítali celé dni, a nie deň, ktorým sa osem denné obdobie začalo, ani deň, ktorým sa osem denné obdobie skončilo. Tento rozdiel vytvára dva číselné symboly toho istého obdobia; jedným je číslo osem a druhým šesť dní.

To, čo je ustanovené dvoma svedectvami o období šiestich alebo ôsmich dní od Cézarey Filipovej a vrchu Premenenia, je to, že v období, keď Kristus pečatí sto štyridsaťštyri tisíc, číslo osem predstavuje osem duší na Noemovom korábe a číslo šesť predstavuje šiesty zbor vo Filadelfii, ktorý je predurčený stať sa zborom, ktorý je ôsmy, totiž z tých siedmich. Sú premenení na ôsmy pri oslávení Mojžiša, Eliáša a Krista. Oslávenie na vrchu je takisto predobrazené oslávením na vrchu v dejinách Mojžiša.

Keď Mojžiš vystúpil na vrch, vzal so sebou sedemdesiatich starších a Jozuu.

Potom vystúpil Mojžiš a Áron, Nadáb a Abíhu a sedemdesiati zo starších Izraela. A videli Boha Izraela; a pod jeho nohami bolo čosi ako dielo z dlažby zo zaфіrového kameňa, a ako samo nebo vo svojej jasnosti. A na vyvolených synov Izraela nevztiahol svoju ruku; aj videli Boha a jedli i pili. A Hospodin povedal Mojžišovi: Vystúp ku mne na vrch a buď tam; a dám ti kamenné dosky a zákon i prikázania, ktoré som napísal, aby si ich učil.

Mojžiš teda vstal i jeho služobník Jozua a Mojžiš vystúpil na vrch Boží. A starším povedal: Počkajte tu na nás, dokiaľ sa nevrátíme k vám; a hľa, Áron a Húr sú s vami; ak by mal niekto nejakú vec, nech sa obráti na nich.

A Mojžiš vystúpil na vrch a oblak zakryl vrch. A sláva Hospodinova spočinula na vrchu Sinaj a oblak ho prikrýval šesť dní; a siedmeho dňa zavolať na Mojžiša z prostred oblaku. A pohľad na slávu Hospodinovu bol v očiach synov Izraelových ako stravujúci oheň na vrchole vrchu. A

Mojžiš vošiel do prostred oblaku a vystúpil na vrch; a Mojžiš bol na vrchu štyridsať dní a štyridsať nocí. Exodus 24:9–18.

Posolstvom prvého anjela bolo vzkriesenie Jairovej dcéry, zodpovedajúce Kristovmu krstu. Potom, o šesť dní neskôr, prišla Hora premenenia, ktorá je druhým anjelom a viedla ku krížu, ktorý je tretím anjelom. Ako druhý anjel má Hora dvojaké svedectvo v tom, že Otcov hlas na Hore sa spája s druhou líniou tejto trojice. Tri razy boli Peter, Jakub a Ján výlučnými Kristovými hosťami, a tri razy prehovoril Otec; oboje označuje druhé zjavenie Otcovho hlasu, a druhý raz, keď Ježiš vzal Petra, Jakuba a Jána so sebou, bol na Hore premenenia. Druhý medzník Hory má dvojaké svedectvo Otcovho hlasu a troch učeníkov, lebo druhé posolstvo vždy označuje „zdvojenie“.

Šesťhodinové obdobie medzi večernou a rannou obeťou, ktoré predstavuje Matúšových a Markových šesť dní od Cézarey Filipovej po vrch, je znázornené Mojžišovými šiestimi dňami, až kým nie je na siedmy deň povolaný do oblaku.

Línia sa začína dobou meškania druhého anjela, keď Mojžiš poučuje sedemdesiatich starších, aby „počkali“, kým sa nevráti. Prvých šesť dní v tejto línii je oddelených, no stále tvorí súčasť celkových 46 dní. Týchto šesť dní je obdobím, ktoré vedie k tretej skúške, znázornenej štyridsiatimi dňami. Týchto 46 dní symbolizuje chrám; šesť dní predstavuje šesť hodín od Kristovej smrti do Turíc, šesť hodín od Jeho ukrižovania po Jeho smrť, šesť hodín od Cézarey do Cézarey a šesť hodín od Petra vo vrchnej sieni k chrámu. Mojžiš prijíma zákon zmluvy a dostáva pokyny, ako postaviť chrám. Hoci Biblia hovorí, že Boha nikto nevidel, starší „videli Boha Izraela“. Oslávenie Boha na vrchu s Mojžišom a staršími predobrazuje oslávenie na Vrchu premenenia. Obe zahŕňajú obdobie šiestich dní. Mojžišova línia zahŕňa dobu meškania druhého anjela a plných štyridsaťšesť dní predstavujúcich chrám. Štyridsať dní, počas ktorých prijímal zákon, predstavuje spečatenie.

Peter bol v Cézarei Filipovej o tretej hodine, na svojej ceste do Cézarey Prímorskej o deviatej hodine, a o šesť až osem dní je na Vrchu, kde sa zdržuje so sedemdesiatimi staršími Mojžiša, keď vidí videnie osláveného Pána, práve tak, ako ho videl Daniel v desiatej kapitole. Daniel videl Pána z tváre do tváre, tak ako aj Gedeon a sedemdesiati starší. Vrch premenenia je miestom, kde sa laodicejské hnutie sto štyridsaťštyritisíc premieňa na filadelfské hnutie sto štyridsaťštyritisíc. Stávajú sa ôsmou cirkvou, ktorá je šiestou cirkvou, a tak vidíme šesť dní a osem dní.

Šesť hodín od ukrižovania po Jeho smrť, šesť hodín Letníc, šesť hodín od Cézarey po Cézareu, šesť dní do vrchu Premenenia a šesť Mojžišových dní, ktoré viedli k štyridsiatim dňom, tvoria tú istú líniu. Medzi Cézareou Filipovou, ktorá je Paniom, a nedeľným zákonom je sto štyridsaťštyri tisíc zapečatených. Toto zapečatenie spôsobuje rozdelenie.

A ja, Daniel, som jediný videl to videnie; muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže utiekli, aby sa skryli. Daniel 10:7.

Mojžiš sa oddelil od starších, keď povedal: „Počkajte tu na nás, kým sa k vám nevrátíme.“ Mojžiš sa v čase čakania oddelil od sedemdesiatich a sedemdesiat týždňov predstavuje čas skúšky pre ľud bývalej zmluvy. Keď sa skončil sedemdesiaty týždeň — a ten sedemdesiaty týždeň bol posvätným

týždňom, v ktorom Kristus potvrdil zmluvu s mnohými — vtedy sa Kristus úplne oddelil od ľudu bývalej zmluvy. Obdobie, počas ktorého mohol ľud bývalej zmluvy vyriešiť svoj problém krvotoku, čo pre nich znamenalo vieru, že sú spasení krvou Abraháma, sa skončilo a dvanásťročná panna bola vzkriesená, aby slúžila. Keď sa začal čas čakania, Mojžiš prijal zákon zmluvy a pokyny na vybudovanie chrámu.

Keď boli Peter, Jakub a Ján na vrchu, spečatenie Božieho ľudu a jeho následné pozdvihnutie ako zástavy predstavuje tento zmluvný ľud ako chrám sto štyridsaťštyri tisíc. Robotníci jedenástej hodiny sa potom pripájajú k tomuto chrámu.

Takto hovorí Hospodin: Zachovávajte právo a čiňte spravodlivosť, lebo moja spása je blízko, aby prišla, a moja spravodlivosť, aby sa zjavila. Blahoslavený človek, ktorý to činí, a syn človeka, ktorý sa toho pridŕža; ktorý zachováva sobotu, aby ju nepoškvrnil, a chráni svoju ruku pred páchaním akéhokoľvek zla. A nech nehovorí cudzinec, ktorý sa pripojil k Hospodinovi: Hospodin ma celkom odlúčil od svojho ľudu; ani nech nehovorí komorník: Hľa, ja som suchý strom. Lebo takto hovorí Hospodin komorníkom, ktorí zachovávajú moje soboty, volia si to, čo sa mi páči, a pridŕžajú sa mojej zmluvy: Dám im vo svojom dome a medzi svojimi múrmi miesto a meno lepšie než synom a dcéram; dám im večné meno, ktoré nebude vyhladené. Aj cudzincov, ktorí sa pripojili k Hospodinovi, aby mu slúžili a milovali meno Hospodinovo, aby boli jeho služobníkmi, každého, kto zachováva sobotu, aby ju nepoškvrnil, a pridŕža sa mojej zmluvy, aj tých privediem na svoj svätý vrch a naplním ich radosťou vo svojom dome modlitby; ich spaľované obete a ich obety budú prijaté na mojom oltári; lebo môj dom sa bude nazývať domom modlitby pre všetky národy.

Pán Hospodin, ktorý zhromažďuje vyhnancom Izraela, hovorí: Ešte k nemu zhromaždím iných, okrem tých, ktorí sú už k nemu zhromaždení. Izaiáš 56:1–8.

Peter, James a John, ako aj Mojžiš, predstavujú „vyvrheľov Izraela“, ktorých ich bratia, ktorí ich nenávideli, vyvrhli.

Takto hovorí Hospodin: Nebo je mojím trónom a zem podnožkou mojich nôh; kdeže je ten dom, ktorý mi chcete postaviť, a kde je miesto môjho odpočinku?

Ved' to všetko učinila moja ruka, a tak povstalo to všetko, hovorí Hospodin. Ale na toho zhladnem: na biedneho a skrúšeného duchom, ktorý sa trasie pred mojím slovom. Kto zabíja vola, je ako ten, kto zabije človeka; kto obetuje jahňa, ako ten, kto zlomí psovi väz; kto prináša obilnú obeť, ako ten, kto obetuje bravčovú krv; kto páli kadidlo, ako ten, kto dobrerečí modle. Áno, zvolili si svoje vlastné cesty a ich duša nachádza záľubu vo svojich ohavnostiach. Aj ja si zvolím ich poblúdenia a uvediem na nich to, čoho sa desia; pretože keď som volal, nikto neodpovedal; keď som hovoril, nepočúvali, ale páchali zlo pred mojimi očami a vyvolili si to, v čom som nemal záľubu.

Počujte slovo Hospodinovo, vy, ktorí sa trasiete pred jeho slovom; vaši bratia, ktorí vás nenávideli a vyhánali vás pre moje meno, hovorili: Nech je Hospodin oslávený; ale on sa ukáže na vašu radosť a oni budú zahanbení. Izaiáš 66,1–5.

Slovo „radost“ sa v Písmach vyskytuje mnohokrát a rozličnými spôsobmi, podobne aj slovo „zahanbený“. V kontexte Petrovho posolstva z knihy Jóel je protiklad zahanbenia a radosti paralelou, podobne ako múdre a bláznivé panny alebo pšenica a kúkol'. Zahanbenie a radosť v kontexte Jóela predstavujú tých, ktorí majú olej, čiže posolstvo neskorého dažďa, v protiklade k tým, ktorí ho nemajú. Až keď postrehnete tento detail, môžete preniknúť k hlbšiemu významu slov: „Vaši bratia, ktorí vás nenávideli, ktorí vás vyhnali pre moje meno.“ Títo bratia sú tí, ktorí sú v Spalding and Magan, na prvej a druhej strane, označení ako „menovití adventisti, ako Judáš“, ktorí nás „zradia katolíkom“, „lebo nás nenávideli pre sobotu, keďže ju nemohli vyvrátiť“. Vaši bratia, ktorí vás nenávidia, vás vyhánajú pre posolstvo o sobote zeme, Mojžiš sedemkrát, ktoré nemožno vyvrátiť. Pointa je tu tá, že ste vyhnaní pre doktrínálny spor, pre debatu, ako to nazýva Izaiáš, a touto doktrínálnou debatou je posolstvo neskorého dažďa.

Joel nazýva toto posolstvo „novým vínom“ a ak máte toto posolstvo, máte radosť. Ak ho nemáte, prebúdzate sa tak, ako sa prebúdzajú Joelovi opilci, aby ste zistili, že nové víno je odňaté od vašich úst. V tom okamihu ste prorocky „zahanbení“. Trieda, ktorá má olej, má radosť, a trieda, ktorá nemá olej, je zahanbená. Olej je tiež novým vínom a je spojený s radosťou. Preto Izaiáš hovorí: „Počujte slovo Hospodinovo.“ Jedna trieda sa rozhodne počúvať a druhá nepočúva zvuk trúby. Izaiáš výslovne označuje triedu, ktorá počúva, keď hovorí: „vy, ktorí sa triasete pri jeho slove.“ Pán zhromažďuje tých, ktorí boli vyvrhnutí pre posolstvo, ktoré prišlo 11. septembra, a pri nedeľnom zákone zhromažďuje Izaiášových eunuchov, ktorí sú znázornení ako suché stromy. Ak sa budú pevne držať zmluvy, už viac nebudú oddelení od Božieho svätého vrchu.

Eunuch alebo suchý strom predstavujú smrť. Eunuch nemôže plodiť potomstvo a suchý strom nemá život. Zaslúbenie znie, že ak títo pohania, či robotníci jedenástej hodiny, prijmú zmluvu predstavenú sobotou, budú mať synov a dcéry. Najprv zhromažďuje vyhnancov Izraela, potom týchto vyhnancov pozdvihuje ako koruhvu a následne zhromažďuje svoje iné stádo. Prvé a druhé zhromaždenie predstavujú obdobie od 11. septembra až po nedeľný zákon, keď Duch Svätý kropí, ako aj obdobie od nedeľného zákona až dovtedy, kým povstane Michael a neskorý dažď bude vyliaty bez miery. V oboch obdobiach je neskorý dažď posolstvom, ktoré, ak ho máš, prináša radosť, a ak ho nemáš, prináša hanbu.

Evanjelium podľa Matúša je rozdelené na tri línie, ktoré predstavujú troch anjelov zo štrnastej kapitoly Zjavenia. Každá z týchto troch línií obsahuje aj fraktály troch anjelov. Druhá línia, od jedenástej kapitoly po dvadsiatu druhú kapitolu, je stredom, lebo je to druhý anjel, ktorý je umiestnený medzi prvým a tretím anjelom. Evanjelium podľa Matúša je samo osebe stredovou líniou, keď uvažujeme o kapitolách jedenásť až dvadsaťdva v kontexte zmluvných kapitol Genezis a Zjavenia.

Stred dvanástich zmluvných kapitol patrí Matúšovi a stredný verš troch Matúšových línií sa nachádza v tých istých dvanástich kapitolách. Stred týchto dvanástich kapitol tvorí zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov. Tento stredový bod predstavujú tri verše, ktoré sa zhodujú s tromi stredovými veršami dvanástich zmluvných kapitol knihy Genezis a Zjavenia.

Peter je stredovým bodom stredového bodu stredového bodu a predstavuje prvú i poslednú kresťanskú nevestu. To je podpis Alfý a Omegy. Palmoni takisto vložil svoj podpis do Petrovej zmeny mena, keď utvoril hádanku Petrovho mena v angličtine. Ježiš hovoril s Petrom po hebrejsky a rozhovor bol zaznamenaný po grécky a potom prenesený do angličtiny. V angličtine Palmoni pomenoval Petra použitím 16. písmena anglickej abecedy, po ktorom nasleduje 5. písmeno, po ňom 20., po ňom 5. a po ňom 18., pričom plne vedel, že keď On ako Palmoni vytvoril meno, ktoré malo prejsť z hebrejčiny do gréčtiny a do angličtiny, zároveň utvoril aj to, aby anglické meno umožňovalo hádanku násobenia týchto piatich písmen v poradí, aby sa dospelo k číslu sto štyridsaťštyri tisíc. Palmoni, ktorý je tiež prvý i posledný, ustanovil, že prvé z týchto piatich a posledné z týchto piatich anglických písmen, ktoré tvoria meno Peter, sú 16. a 18. písmeno, lebo meno Peter sa malo vyskytnúť v Matúšovi 16:18.

Pri všetkom tom, čo bolo povedané o Petrovi, ešte stále musíme pojednať o „zlatom pomere“. Zlatý pomer je znázornený v Matúšovi 16:18, lebo tento pomer je 1,618. Zlatý pomer sa spája s fraktálmi prírody, a keď Palmoni umiestňuje Petra do Matúša 16:18, Palmoni tým označuje, že prorocký kľúč, ktorý je položený na plece Eliakíma v Izaiášovi 22:22, a prorocké kľúče, ktoré sú v tomto úseku dané Petrovi a cirkvi, zahŕňajú prorocké fraktály.

Cézarea Filipova od tretej hodiny až po Cézareu Prímorskú o deviatej hodine predstavuje fraktál od tretej hodiny, keď bol Kristus ukrižovaný, až po deviatu hodinu, keď Kornélius poslal po Petra. Letničné obdobie od tretej hodiny ukrižovania až po Petra v chráme na Letnice o deviatej hodine je fraktálom 1 260 dní od križa ku Kornéliovi. Tri razy, keď prehovoril Otec, sú fraktálom troch anjelov, tak ako aj tri razy, keď Ježiš vzal so sebou iba Petra, Jakuba a Jána. Prorocká informácia, ktorá je zakódovaná do veršov, v ktorých Peter znázorňuje sto štyridsaťštyri tisíc, je taká hlboká ako akákoľvek pravda, aká kedy bola, a predsa sme ešte neumiestnili Petra do Pania v Danielovi jedenásť.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Peter, apoštol Ježiša Krista, cudzincom rozptýleným po Ponte, Galácii, Kappadócií, Ázii a Bitýnii, vyvoleným podľa predzvedenia Boha Otca, v posvätení Ducha, na poslušnosť a pokropenie krvou Ježiša Krista: milosť vám a pokoj nech sa rozmnoží. Požehnaný buď Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho hojného milosrdenstva znova splodil k živej nádeji skrze vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych, k dedičstvu neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädúcemu, zachovávanému v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strázení skrze vieru na spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase.

V tom sa veľmi radujete, hoci teraz nakrátko, ak treba, zarmucujú vás rozličné skúšky, aby sa skúška vašej viery, omnoho vzácnejšej než pominuteľné zlato, ktoré sa však skúša ohňom, ukázala na chválu, česť a slávu pri zjavení Ježiša Krista. Jeho, hoci ste ho nevideli, milujete; v neho, hoci ho teraz nevidíte, predsa veriac, radujete sa nevýslovnou radosťou a plnou slávou, dosahujúc cieľ svojej viery, spasenie svojich duší.

O tomto spasení sa vypytovali a bedlivo skúmali proroci, ktorí prorokovali o milosti, ktorá mala prísť k vám. Skúmali, na ktorý alebo na aký čas poukazoval Duch Kristov, ktorý bol v

nich, keď vopred svedčil o Kristových utrpeniach a o sláve, ktorá mala nasledovať. Im bolo zjavené, že nie sebe samým, ale nám posluhovali tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; do čoho túžia anjeli nazerat'.

Preto si prepášte bedrá svojej mysle, buďte triezvi a dúfajte až do konca v milosť, ktorá vám bude prinesená pri zjavení Ježiša Krista; ako poslušné deti sa nepripodobňujte niekdajším žiadostiam v čase svojej nevedomosti, ale ako je svätý ten, ktorý vás povolal, tak buďte aj vy svätí v celom svojom počínaní; pretože je napísané: Buďte svätí, lebo ja som svätý.

A ak vzývate Otca, ktorý bez prijímania osôb súdi podľa skutku každého človeka, prežívajte čas svojho putovania tu v bázni; veď viete, že ste neboli vykúpení porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, ale drahou krvou Krista, ako bezchybného a nepoškvrneného Baránka. On bol síce vopred poznaný pred založením sveta, ale v týchto posledných časoch bol zjavený pre vás, ktorí skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, aby vaša viera a nádej boli v Bohu. Keďže ste si očistili duše poslušnosťou pravde skrze Ducha k nepokrytekej bratskej láske, vroucne sa navzájom milujte z čistého srdca; znovuzrodení nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného, skrze Božie slovo, ktoré žije a zostáva naveky. Lebo každé telo je ako tráva a všetka sláva človeka ako kvet trávy. Tráva usychá a jej kvet opadáva, ale slovo Pánovo zostáva naveky. A to je slovo, ktoré vám bolo zvestované evanjeliom. 1 Peter 1:1–25.